

בספר מלכים א, פרק ח פסוקים ו-ח כתוב: "וַיָּבֹאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת-אֲרוֹן בְּרִית-יְהוָה אֶל-מְקוֹמוֹ אֶל-דִּבְרֵי הַבַּיִת אֶל-קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים אֶל-תַּחַת כְּנָפֵי הַכְּרוּבִים: כִּי הַכְּרוּבִים פָּרְשִׁים כְּנָפִים אֶל-מְקוֹם הָאָרוֹן וַיִּסְכּוּ הַכְּרוּבִים עַל-הָאָרוֹן וְעַל-בְּדִיו מִלְמַעְלָה וַיֹּאכֲלוּ הַבַּדִּים¹ וַיֵּרְאוּ רֵאשֵׁי הַבַּדִּים² מִן-הַקֹּדֶשׁ עַל-פְּנֵי הַדִּבְרֵי וְלֹא יֵרָאוּ הַחֹצֶצָה וַיְהִי שֵׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה:"³.

א. מזה שנאמר: וַיֹּאכֲלוּ הַבַּדִּים לומדים שמותר היה להזיז את הבדים קדימה ואחורה כל עוד הם בטבעות⁴.

ב. ממה שנאמר: וַיֵּרְאוּ רֵאשֵׁי הַבַּדִּים מִן-הַקֹּדֶשׁ עַל-פְּנֵי הַדִּבְרֵי – לומדים שהבדים נגעו בפרוכת ודחקו את הפרוכת, שהייתה מול פתח האמה טרקסין⁵, עד שבלטו "כשני דדי אשה".

ג. מהכתוב וְלֹא יֵרָאוּ הַחֹצֶצָה לומדים שבדי הארון רק הבליטו את הפרוכת ולא עברו דרכה⁶.

¹ הארון הונח בקודש הקודשים כך שאורכו היה מקביל לרוחב בית קודש הקודשים מצפון לדרום. נאמר במסכת מנחות דף עז עמוד א: "כל הכלים שבמקדש ארכן לארכו של בית, חוץ מארון שארכו לרחבו של בית, וכך היה מונח, וכך היה בדיו מונחין..."

² בְּדֵי-הָאָרוֹן הם שני מוטות עץ מצופים זהב שהוכנסו בארבע טבעות שהיו מקובעות לארון הברית, בארבע פינותיו ושימשו לשאת את הארון כמובא בתורה: "וַיַּבְטֹא אֶת-הַבַּדִּים בְּטַבְעֹת עַל צִלְעֹת הָאָרֹן לְשֵׁאת אֶת-הָאָרֹן בָּהֶם" (שמות פרק כה פסוק יד). אסור היה להסיר את הבדים מטבעות הארון. הבדים היו לארכו של קודש הקדשים ממזרח למערב ולרחבו של הארון. התוספות בדף עב עמוד א, ד"ה 'נעביד ארבעה דתרי תרי הוו להו תמניא', סוברים שהיו שמונה טבעות, ארבע בפעמות וארבע בצלעות. לגבי מספר הבדים סברת תוספות היא שהיו או ארבעה או שניים.

³ הפסוק במלכים מדגיש גם את הבדים "וַיְהִי שֵׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה" ובספר דברי הימים ב, פרק ח פסוק ט מופיע אותו פסוק "וַיֹּאכֲלוּ הַבַּדִּים וַיֵּרְאוּ רֵאשֵׁי הַבַּדִּים מִן-הָאָרוֹן עַל-פְּנֵי הַדִּבְרֵי וְלֹא יֵרָאוּ הַחֹצֶצָה וַיְהִי-שֵׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה" – והדגש הוא על הארון, שכן כתוב: "וַיְהִי-שֵׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה".

⁴ וכך לא לעבור על האיסור שבפסוק: "בְּטַבְעֹת הָאָרֹן וַיְהִי הַבַּדִּים לֹא יִסְרוּ מִמֶּנּוּ".

⁵ אָמָה טְרַקְסִין הוא הכותל שהפריד בין החיכל לקודש הקודשים בבית הראשון.

⁶ פירוש רד"ק על הפסוק: "וַיֹּאכֲלוּ הַבַּדִּים – האריכו אותם לחוץ כלומר שמשכו אותם כלפי חוץ לפי שלא היה צריך עוד לשאת בכתף ומתחילה היו הבדים נתונים בארון בשוה שהיו עודפים אחורי הארון כמו לפני הארון שהרי ארבעה אנשים היו נושאים אותו לכל בד שני אנשים אחד לפניו ואחד לאחוריו וכיון שהביאו הארון לדביר כמו שהיה עם בדיו ולא היה עתיד עוד לנשוא בכתף האריכו הבדים ומשכו' כלפי חוץ עד שנראו ראשי הבדים על פני הדביר כדי שיהיה נכנס שם כהן גדול ביום הכפורים להקטיר בין הבדים ולא יהיה פוגה הנה והנה ולפיכך האריכו הבדים על פני הדביר ולא יראו החוצה לפני הדביר ואם תאמר והלא אורך הבדים לא היה אלא עשר אמות ולא נאמר בתורה שהיו נראים חוץ לפרכת והדביר היה רחבו עשרים אמה א"כ אף על פי שמשכו אותם היאך נראו עדיין על פני הדביר נאמר כי לא נתנו הארון סמוך לכותל מערבי אלא הרחיקו אותו מן הכותל עד כדי שיראו הבדים על פני הדביר כשמשכו אותם כלפי חוץ ואין צריך לומר כי מקום ארון אינו מן המדה ובגס היה עומד שהרי בתוך המדה היה תחת כנפי הכרובים בתוך עשרים אמה ולא היה ממנו עשר אמה לכל רוח"